

POSUDEK ŠKOLITELE

Jakub Šlouf: Genealogie plzeňské revolvy 1. června 1953. Analýza veřejných kolektivních protestů obyvatelstva města Plzně v letech 1948-1953, dizertační práce

Cesta Jakuba Šloufa k okamžiku obhajoby disertační práce nebyla z mého pohledu jednoznačně daná již od prvopočátků přemýšlení nad disertačním tématem. V první řadě chci připomenout, že původně jsem to neměl být já, kdo měl vést Šloufovu práci. V rámci přijímání do doktorandského studia jsme si ale navzájem připadli. To však neznamená, že bych někdy této skutečnosti litoval. Naopak, v Jakubu Šloufovi jsem potkával nejprve studenta a posléze právě doktoranda se zájmem o moderní a soudobé dějiny, který nejenže poslouchal a četl, ale rovněž o věcech přemýšlel. Výsledkem jeho myšlení a zhodnocení znalostí archivního materiálu i teoretických inspirací je předkládaná práce o genealogii plzeňské revolvy.

Jako prakticky každý badatel, který je schopen a ochoten o tématu práce diskutovat, prošel Jakub Šlouf různými peripetemi pracovního výkonu, mezi nimiž nechybělo i kritické přehodnocení a zpětná reflexe východisek a původního záměru. Jsem rád, že jsem s Jakubem Šloufem mohl v určité pracovní fázi o tématu hovořit, neboť v důsledku byly jeho teze a hovory s ním podnětné i pro mě samotného. V jisté chvíli se pak doktorand definitivně přiklonil ke konceptu práce, jak jej vyjadřuje obhajovaný text. S vědomím konečné struktury a teoretických východisek pak už jen Jakub Šlouf pomalu ale jistě směřoval k finálnímu zpracování. Nutno připomenout, že se kromě toho zdárně vypořádal se svými studijními povinnostmi a taktéž se průběžně zapojoval do odborného života jak aktivní účastí na konferencích a seminářích, kde mohl rovněž diskutovat dílčí otázky bádání, ale i publikační činností. Předkládaná disertační práce je tedy výsledkem několikaletého promýšlení tématu, potažmo jeho diskutování na uzavřených doktorandských seminářích i veřejných oborových akcích.

Komentáře, připomínky či náměty na další doplnění tématu přenechám oponentům disertační práce. Z mého hlediska se jedná o vsutku podařený počín, na němž oceňuji řadu momentů. V tuto chvíli chci vyzdvihnout hlavně mikrohistorický záběr zkoumaného předmětu, jehož prostřednictvím autor potvrdil přínos a potenciál místně orientovaného

výzkumu pro poznávání sledované doby. Jeho prostřednictvím vytvořil komplexní obraz plzeňských událostí. Oceňuji rovněž genealogický přístup v tom smyslu, že frekventované plzeňské události roku 1953 nevytrhává jako singulární záležitost z dobových časových a místních souvislostí, ale otevírá před čtenářem i jejich neméně významnou prehistorii. Jistě by mohl někdo namítnout, že se jedná o ex post vytvářený sled událostí, nicméně právě v tomto ohledu se ukazuje re-konstrukční povaha historikovy práce a já mohu být jen rád, že Jakub Šlouf tento potenciál našeho oboru produktivně využil!

Disertační práci Jakuba Šloufa považuji za skutečně zdařilou a velmi rád ji doporučuji k úspěšné obhajobě.

Litoměřice, 18. března 2015

PhDr. Jan Randák, Ph. D.